

Nieuwsbrief KOG

nummer 13 | voorjaar 2019

WALHALLAB ZUTPHEN

Ik ben op bezoek geweest bij Marco Mout, de oprichter van Walhallab in Zutphen.

Marco is een enthousiaste en vasthoudende persoonlijkheid, die ondanks allerlei tegenwerkingen van officiële instanties steeds is blijven doorgaan.

In 2004 is hij begonnen in de Kruittoren met een open atelier, een werkplaats voor hemzelf, en deze werkplaats was ook te gebruiken door publiek.

Tot 2014 is de Kruittoren een proefperiode geweest om jongeren te begeleiden die vaak niet in een school-

systeem pasten of wilden passen. In de Kruittoren wilde men op een andere manier met jongeren omgaan die aan de zijlijn staan. Het onderwijs werd op een minder statische manier aangeboden.

De volgende aspecten in begeleiding waren belangrijk:

1. de begeleiding moest effect hebben op de jongeren
2. Rust, Reinheid en Regelmaat
3. zicht krijgen in de problemen en indien nodig ook zicht krijgen in de troubles van de ouders
4. leren, contact leggen en overleggen

De samenwerking met de leerplichtambtenaren was de eerste jaren dramatisch. Er was nauwelijks medewerking van de gemeente Zutphen om de meest basale voorzieningen te realiseren in een oude kruittoren, dit was zeer frustrerend.

In 2014 kwam er een verandering, doordat de leerplichtambtenaren van de gemeente Enschede een aantal dagen hebben meegelopen. Zij waren erg enthousiast over concept en werkwijze. Langzamerhand werd de samenwerking met de leerplichtambtenaren beter en nu in 2019 zijn de contacten goed.

Een standaardvraag van de leerplichtambtenaar is: werkt deze methode, het standaardantwoord van Marco is: vraag het de leerlingen zelf.

Deelnemers:

- Jongeren ongeveer tussen de 6 en 20 jaar.
- Iedereen is welkom, iedereen wordt gemotiveerd.
- Er wordt durf van de deelnemers gevraagd.
- Veel jongeren hebben veel capaciteiten en moeten uit-

gedaagd worden.

- Deelnemers die al langere tijd Walhallab bezoeken, worden begeleiders van nieuwkomers.
- Deelnemers kunnen hun creativiteit kwijt.
- Deelnemers moeten samenwerken en overleggen.
- Sommige deelnemers hebben een groot aantal hulpverleners om zich heen staan, sommige overleggen bestaan uit 13-15 deelnemers.

De samenwerking met instanties:

De samenwerking met VWS is heel goed, regelmatig komen beleidsmakers op bezoek. Alleen kijken is niet mogelijk, minimaal een halve dag meedraaien is wel mogelijk. De beoordeling van Walhallab is altijd zeer positief, binnenkort richt Walhallab zelfs een tentoonstelling in bij VWS.

Nieuwe leerplichtambtenaren moeten soms een dag meedraaien op Walhallab. Nu, in 2019, is er samenwerking en geen tegenwerking.

De samenwerking met bureaus die leerlingen begeleiden om ze weer in het schoolsysteem te laten passen verloopt moeizaam.

Een gemiddeld bureau dat thuiszitters begeleidt heeft zo'n 2,5 jaar nodig om dit te realiseren, bij Walhallab is de gemiddelde duur 3-4 maanden. Bij veel bureaus wordt veel gepraat en overlegd met weinig effect. Het lijkt erop dat de thuiszitters-bureaus een goed verdienmodel gevonden hebben.

De samenwerking met Jeugdzorg is moeilijk en levert weinig op. Er zijn lange stroperige trajecten, wat vaak ten koste gaat van leerlingen.

Er wordt te snel geoordeeld, protocollen regeren en er wordt niet meer nagedacht. Dit levert soms stevige confrontaties op. Maar: er zijn ook goede individuele contacten met sommige medewerkers van JZ.

Denkt u (als u nog niet overgemaakt hebt) aan uw bijdrage aan KOG voor 2019?

U blijft donateur door minimaal 20 euro over te maken op bankrekening NL 35 INGB 0009634691 t.n.v. Stichting KOG.

Zorgt u ervoor dat er een volledig adres op de overschrijving staat, dus ook huisnummer en postcode?

Marco vertelde dat JZ een aantal leerlingen zonder overleg heeft weggehaald. Deze zijn tussen wal en schip geraakt en zijn nu een deel van groepen die 's avonds allerlei middelen gebruiken in de winkelcentra.

De samenwerking met Veilig Thuis, meldpunt voor kindermishandeling, is moeilijk. Soms ook lastig door de strenge opdrachten van de medewerkers. Ook hier weer: protocollen regeren en er wordt niet meer nagedacht. En: er zijn ook goede individuele contacten.

Walhallab is ontstaan in Zutphen en er zijn nu twee filialen in ontwikkeling in Groningen en Arnhem. Walhallab wil het concept graag landelijk uitrollen naar 20 plaatsen.

Mijn ervaring

Walhallab is een voorbeeld hoe een organisatie kan werken. De mens is belangrijker dan de geldstromen die vrij moeten komen.

Zeer flexibel, ook jeugdige asielzoekers kunnen direct meedraaien na de intake die zeer snel georganiseerd kan worden, ook al was niet bekend of er een vergoeding van de gemeente of het COA zou worden verleend.

Zij worden gekoppeld aan Nederlandse buddies, die de opdracht krijgen: spreek alleen Nederlands. Hierdoor →

Stichting Kinderen-Ouders-Grootouders is een stichting door en voor gewone ouders en grootouders in contact met jeugdzorg. Ouders weten soms niet wat zij kunnen verwachten en hoe zij zich moeten opstellen. KOG wil deze ouders ondersteunen en adviseren. Daarvoor is er de website www.stichtingkog.info en de mogelijkheid met de contactpersonen te bellen of te mailen. De contactpersonen zijn geen advocaat, maar zij adviseren vanuit hun kennis van de praktijk van jeugdzorg. Vereniging KOG, opgericht in 1990, is in 2003 omgezet in stichting KOG. Secretariaat
Koninginneweg 90,
2012 GR Haarlem,
tel. 0235321223,
kog@upemail.nl
www.stichtingkog.info
ISSN 2215-0544

→ leert de asielzoeker de taal heel snel. (Het COA heeft soms geen mogelijkheid onderwijs aan te bieden, doordat er geen personeel voor is.)

Mijn indruk

Ik ben onder de indruk van het geduld dat de begeleiders hebben met deze groep jongeren. De deelnemers wor-

den allemaal op een manier benaderd die bij hen past. Sommige deelnemers krijgen duidelijke opdrachten om een werkstuk te maken, andere krijgen de opdracht om een andere deelnemer te begeleiden. De deelnemers worden bemoedigd en worden ertoe aangezet om bepaalde uitdagingen aan te gaan.

Het was erg mooi om te zien, hoe ik een nieuwe deelnemer langzaam enthousiast zag worden over de opdracht die ze om 9.00 uur gekregen had. Ze dacht zich alleen even voor te stellen als een nieuwe stagiaire, en daarna van een vrije dag te kunnen genieten. Maar ze werd geacht meteen te blijven en moest meteen aan de slag

met haar passie fotografie.

Walhallab is een plaats waar veel nieuwe dingen uitgedacht worden, op een creatieve manier, passend bij de deelnemers. Walhallab stelt de deelnemer boven de geldstromen die vrij moeten komen.

Henk Preuter

Thuiszitters

Publicatie 'leren van thuiszitters-initiatieven'

Op verzoek van OPaZ (Ondersteuning Passend Zorgaanbod van het Ministerie van VWS) onderzocht Movisie welke initiatieven er zijn voor kinderen en jongeren die niet naar school gaan, de zogeheten thuiszitters. Het verslag van deze verkenning is nu verschenen. Te lezen op www.ajnjeugdartsen.nl onder "Nieuws".

Jurisprudentie

School en kindbescherming

ECLI:NL:RBMNE:2019:1124
Datum uitspraak 07-03-2019

RECHTBANK MIDDEN-NEDERLAND ... beschikking verlenging ondertoezichtstelling in de zaak van William Schrikker Stichting Jeugdbescherming & Jeugdreclassering, hierna te noemen de gecertificeerde instelling (GI),

[naam minderjarige],

geboren op [geboortedatum] 2006 te [geboorteplaats], hierna te noemen [voornaam van minderjarige].

...
De feiten
Het ouderlijk gezag over [voornaam van minderjarige] wordt uitgeoefend door de ouders. [voornaam van minderjarige] woont bij de ouders. Bij beschikking van 20 september 2018 is de ondertoezichtstelling van [voornaam van minderjarige] verlengd tot 22 maart 2019.

Het verzoek
De GI heeft verzocht de ondertoezichtstelling van [voornaam van minderjarige] te verlengen voor de duur van één jaar.

De standpunten
Namens de GI is ter zitting het volgende naar voren gebracht. De huidige jeugdhulpverlener is sinds

Vet en onderstreept in de jurisprudentie door KOG.

januari 2019 betrokken bij het gezin. Het is erg schrijnend dat [voornaam van minderjarige] al zo lang niet naar school gaat. [voornaam van minderjarige] is getest en daaruit is gekomen dat hij geplaatst moet worden op speciaal onderwijs. De afgelopen periode is op heel veel verschillende manieren geprobeerd om ervoor te zorgen dat hij zo snel als mogelijk op een school of dagbesteding kan starten. **Dat is niet gelukt omdat er geen contracten zijn met de betreffende instanties, de financiën er niet voor zijn, er lange wachtlijsten zijn of er geen passende voorzieningen gevonden kunnen worden binnen [woonplaats].** In overleg met moeder is

[voornaam van minderjarige] aangemeld bij [naam instelling] (hierna: [naam instelling]). Dat is een vorm van dagbesteding en dus nog steeds geen school. Moeder werkt ontzettend hard om [voornaam van minderjarige] naar school te kunnen laten gaan, maar ook dat heeft niet geleid tot resultaat. **Ook contacten met de leerplichtambtenaar hebben niets opgeleverd. [voornaam van minderjarige] wordt bedreigd in zijn ontwikkeling doordat hij niet naar school of naar een passende dagbesteding kan zijn en zit inmiddels al bijna twee jaar thuis.**

Door en namens moeder is ter zitting naar voren gebracht dat moeder alles probeert om [voornaam van minderjarige] naar school te kunnen laten gaan. **Moeder stemt in met de ondertoezichtstelling maar vindt het erg schrijnend dat het, ondanks alle inspanningen, maar niet lukt om [voornaam van minderjarige] naar school te laten gaan.**

De beoordeling

Uit de overgelegde stukken en de behandeling ter zitting blijkt het volgende. De kinderrechter maakt zich ernstige zorgen over de ontwikkeling van [voornaam van minderjarige]. Inmiddels is de medicatie voor de ADHD van [voornaam van minderjarige] aangepast. De zorgen over het op juiste wijze innemen van deze medicatie zijn nog wel aanwezig. [voornaam van minderjarige] gaat inmiddels al bijna twee jaar niet naar school. Ondanks de inspanningen van de jeugdhulpverlener, mevrouw [A], en ouders **luit het op geen enkele wijze om [voornaam van minderjarige] aan te melden voor onderwijs of dagbesteding.** De ontwikkeling van [voornaam van minderjarige] stagneert hierdoor steeds meer. **[voornaam van minderjarige] heeft in het gesprek met de kinderrechter aangegeven heel graag naar school te willen, dat is zijn grootste wens.** Vanuit betrokken instanties en de leerplichtambtenaar lukt het echter

niet om de huidige situatie te doorbreken in verband met contracten en financiële redenen. De kinderrechter acht dit onbegrijpelijk.

... De kinderrechter zal daarom de ondertoezichtstelling van [voornaam van minderjarige] verlengen voor de duur van drie maanden. Het meer of anders verzochte zal worden aangehouden tot de zitting van 18 april 2019. De kinderrechter maakt zich ernstige zorgen over de situatie van [voornaam van minderjarige]. Daarom zal voor de volgende zitting ook de leerplichtambtenaar die betrokken is bij [voornaam van minderjarige] worden uitgenodigd om te onderzoeken of er mogelijkheden zijn om de huidige situatie te doorbreken ...

ECLI:NL:GHAMS:2019:727

Gerechtshof Amsterdam
Datum uitspraak 05-03-2019
De omvang van het geschil 4.1
Bij de bestreden beschikking is, overeenkomstig het verzoek van de raad, [de minderjarige] onder toezicht gesteld van de GI met ingang van 29 augustus 2018 tot 28 februari 2019.
4.2
De moeder verzoekt, met vernietiging van de bestreden beschikking, het inleidend verzoek van de raad alsnog af te wijzen.
4.3

5 De motivering van de beslissing

5.1
5.2
De moeder betoogt dat niet aan de gronden van artikel 1:255 BW wordt voldaan en dat de ondertoezichtstelling van [de minderjarige] voorts in strijd is met artikel 8 EVRM.

Op 25 april 2017 is een **anonieme melding van kindermishandeling** van [de minderjarige] gedaan bij Veilig Thuis, **onder andere inhoudende** dat [de minderjarige] **onvoldoende (thuis)onderwijs** zou krijgen, dat hij een verwaarloosd gebit zou hebben en dat hij onvoldoende structuur zou krijgen. De moeder vermoedt dat deze melding, evenals de

melding die op 19 februari 2016 was gedaan, door haar meerderjarige zoon is gedaan bij wijze van wraak; hij is ernstig drugsverslaafd en zwakbegaafd en heeft een antisociale persoonlijkheid. In een gesprek met Veilig Thuis heeft de moeder onder andere haar holistische levensvisie toegelicht en uitleg gegeven over het **thuisonderwijs** dat zij [de minderjarige] geeft. **Zij heeft Veilig Thuis verder de gelegenheid geboden om navraag te doen over de ontwikkeling van [de minderjarige] en zich bereid verklaard met [de minderjarige] naar de speelkamer van Veilig Thuis te komen. Vanwege haar slechte ervaring met jeugdzorginstanties in het verleden en omdat een onderzoek niet in haar holistische levensvisie past, heeft zij laten weten in beginsel niet**

open te staan voor een onderzoek. Het door de moeder gebodene volstond kennelijk echter niet, waarna de raad is gevraagd onderzoek te doen. Tegen deze handelswijze wilde de moeder een klacht indienen en zij heeft de raad laten weten eerst na de behandeling van haar klacht op gesprek te willen komen. Het raadsonderzoek heeft vervolgens buiten de moeder om plaatsgevonden, waarna een ondertoezichtstelling is verzocht. Ook de zitting bij de kinderrechter heeft buiten aanwezigheid van de moeder plaatsgevonden. Dit brengt mee dat geen sprake is geweest van hoor en wederhoor.

Het raadsrapport bevat diverse feitelijke onjuistheden. Zo wordt gesteld dat de raad eerder tweemaal een beschermingsonderzoek heeft gedaan

Het raadsrapport bevat diverse feitelijke onjuistheden. Zo wordt gesteld dat de raad eerder tweemaal een beschermingsonderzoek heeft gedaan

omdat er zorgen waren over de oudere kinderen van de moeder en de pedagogische onmacht van de moeder. De moeder wijst erop dat zij op basis van het eerste raadsonderzoek met het eenhoofdig gezag over haar kinderen is belast en dat in het tweede onderzoek geen grond voor een ondertoezichtstelling werd gevonden; in het verleden is dus niet geconstateerd dat zij pedagogisch onmachtig is.

Verder is het onjuist dat [de minderjarige] de afgelopen zes jaar niet door een huisarts is gezien; de moeder heeft nu juist met [de minderjarige] de huisarts bezocht zodat deze [de minderjarige] kon onderzoeken. Voorts is het niet waar dat [de minderjarige] geen lid zou zijn van een sportclub: hij is (sinds april 2018) lid van een zwemvereniging en (sinds de zomer van 2018) lid van een scoutingclub. Ook speelt hij buiten met kinderen uit de buurt en met neefjes en nichtjes.

Het heeft de moeder daarnaast verbaasd dat de leerplichtambtenaar zorgen uit over het onderwijs van [de minderjarige] terwijl zij van deze zorgen niet op de hoogte was. Die zorgen zijn ook niet terecht. Er is een onderwijsplan aanwezig en de moeder besteedt extra aandacht aan taalontwikkeling.

Ten onrechte overweegt de kinderrechter dat de moeder niet wil meewerken aan een onderzoek. ... de moeder heeft een lijst met mensen aangeleverd die - al dan niet beroepshalve - iets kunnen zeggen over de ontwikkeling van [de minderjarige], zoals een kindcoach en een orthopedagoge.

5.3
De raad heeft verzocht om een ondertoezichtstelling omdat onvoldoende kon worden vastgesteld in hoeverre sprake was van een bedreigde ontwikkeling Aangezien er geen zicht kwam op de thuissituatie van [de minderjarige] konden de gemelde zorgen niet allemaal worden ontkracht. **Uit** →

→ **de bij het beroepschrift gevoegde informatie en uit de informatie van de gezinsmanager blijkt inmiddels dat het goed gaat met [de minderjarige] en dat hij sociale interactie heeft met leeftijdsgenoten. De zorgen uit het raadsrapport zijn derhalve grotendeels weggenomen.** De raad maakt zich echter nog wel zorgen over de cognitieve ontwikkeling ... **Nu dat inzicht in de thuissituatie van [de minderjarige] thans is verkregen, zijn de gronden voor een ondertoezichtstelling vanaf heden niet meer aanwezig zodat de ondertoezichtstelling kan worden beëindigd met ingang van de datum van de zitting van het hof, aldus de raad. ...**

De raad heeft de huisarts van [de minderjarige] gesproken en de leerplichtambtenaar... **De leerplichtambtenaar maakte zich zorgen omdat de toen negenjarige [de minderjarige] nog nooit een school had bezocht, hetgeen van invloed kan zijn op zijn cognitieve, sociale en sociaal-emotionele ontwikkeling. ...**

5.7 Dit leidt tot de volgende beslissing.

6 De beslissing

Het hof: bekrachtigt de beschikking waarvan beroep voor zover daarbij [de minderjarige] onder toezicht is gesteld van de GI over de periode van 29 augustus 2018 tot 20 november 2018; wijst het inleidend verzoek van de raad met betrekking tot de ondertoezichtstelling van [de minderjarige] over de periode van 20 november 2018 alsnog af; verklaart deze beschikking uitvoerbaar bij voorraad.

Op 1 februari 2019 heeft de Hoge Raad een voor gezinnen zeer belangrijke uitspraak gedaan over artikel 810a van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, artikel 810a

1 In zaken betreffende minderjarigen, uitgezonderd zaken als bedoeld in het tweede lid alsmede die welke het levensonderhoud van een minderjarige betreffen, beslist de rechter pas nadat een ouder, indien deze daarom verzoekt, in de gelegenheid is gesteld een rapport van een niet door de rechter benoemde deskundige over te leggen, mits dat mede tot de beslissing van de zaak kan leiden en het belang van het kind zich daartegen niet verzet.

2 In zaken betreffende de ondertoezichtstelling van minderjarigen, de ontheffing en

bij algemene maatregel van bestuur te stellen regels.

Op internet kunt u de hele uitspraak van 1 februari lezen: PHR:2019:107. Deze uitspraak kan helpen je werkelijk te verdedigen tegen de rapportage van Raad voor de Kinderbescherming of Gecertificeerde Instelling. Vraagt u de rechter om een onderzoek op de voet van art. 810a Rv. Leest u de volgende citaten:

‘2.2 Ter inleiding de maatstaven die de Hoge Raad heeft geformuleerd in een beschik-

scherming die wezenlijk ingrijpt in de persoonlijke levenssfeer en het familie- en gezinsleven, desgewenst gemotiveerd kunnen weerspreken (Kamerstukken II 1993/94, 22 487, nrs. 15 en 18; Handelingen II 1993/94, p. 4135-4161).

3.3.3 Een voldoende concreet en terzake dienend verzoek tot toepassing van art. 810a lid 2 Rv, dat feiten en omstandigheden bevat die zich lenen voor een onderzoek door een deskundige, zal in beginsel moeten worden toegevoegd indien de rechter geen feiten of omstandigheden aanwezig oordeelt op grond waarvan moet worden aangenomen dat toewijzing van het overzeenkomstig verklaarde de staatssecretaris bij de behandeling van het amendement dat tot invoering van art. 810a lid 2 Rv heeft geleid (waarvan hij zelf overigens geen voorstander was): “Bij de uithuisplaatsing geldt het amendement al, aangezien dit een vervolg is op de ondertoezichtstelling.”

De al genoemde ratio van art. 810a lid 2 Rv speelt bij uithuisplaatsingen een nog grotere rol, aangezien een uithuisplaatsing als kindbeschermingsmaatregel nog dieper ingrijpt in de persoonlijke levenssfeer en het familie- en gezinsleven dan de enkele ondertoezichtstelling.

2.3 In de rechtsliteratuur wordt, mede tegen de achtergrond van deze beschikking, aangenomen dat art. 810a lid 2 Rv een beperking inhoudt van de vrijheid die de rechter normaliter – buiten de context van kindbeschermingsmaatregelen als de onderhavige – toekomt bij de beslissing om al dan niet een deskundige te benoemen. Ratio hiervan is het in rov. 3.3.2 van de geciteerde beschikking bedoelde beginsel van ‘equality of arms’.

Het gaat erom dat de ouder in staat wordt gesteld om weerwoord te bieden aan hetgeen de Raad voor de Kinderbescherming – of, zo voeg ik toe, de gecertificeerde instelling als uitvoerder van de maatregel (vgl. art. 1.1 van de Jeugdwet) – heeft aangevoerd over de noodzaak van de verzochte maatregel van jeugdbe-

ontzetting van het ouderlijk gezag, of de ontzetting van de voorgedij, benoemt de rechter **op verzoek van een ouder** en na overleg met die ouder een deskundige, mits dat mede tot de beslissing van de zaak kan leiden en het belang van het kind zich daartegen niet verzet.

3 In de in het tweede lid genoemde zaken wordt het aan de in dat lid bedoelde deskundige toekomende bedrag overeenkomstig bij algemene maatregel van bestuur te stellen regels door de rechter vastgesteld en ten laste van ‘s Rijks kas door de griffier aan de deskundige betaald. Van de ouder kan een bijdrage worden gevraagd overeenkomstig

king uit 2014, waarop het middel een beroep doet: “3.3.2 Art. 810a lid 2 Rv bepaalt dat de rechter in zaken betreffende de ondertoezichtstelling van minderjarigen, de ontheffing en ontzetting van het ouderlijk gezag, of de ontzetting van de voorgedij, op verzoek van een ouder en na overleg met die ouder een deskundige benoemt, mits dat mede tot de beslissing van de zaak kan leiden en het belang van het kind zich daartegen niet verzet. **Met deze bepaling is bezogd te bevorderen dat ouders van minderjarigen een standpunt van de Raad voor de Kinderbescherming in een zaak over een maatregel van jeugdbe-**

scherming. Conform deze ratio wordt aangenomen dat art. 810a lid 2 Rv niet is beperkt tot gevallen waarin een recent onderzoeksverslag ten grondslag ligt aan de verzochte maatregel.

2.4 Art. 810a lid 2 Rv spreekt (voor zover hier van belang) over “zaken betreffende de ondertoezichtstelling van minderjarigen”. Daaronder vallen ook zaken waarin, zoals hier, niet de ondertoezichtstelling als zodanig, maar alleen de daaraan gekoppelde uithuisplaatsing ter discussie staat. Het wettelijk stelsel houdt immers in dat een uithuisplaatsing (art. 1:265a e.v. BW) slechts mogelijk is in het kader van een ondertoezichtstelling (art. 1:254 e.v. BW). Dienovereenkomstig verklaarde de staatssecretaris bij de behandeling van het amendement dat tot invoering van art. 810a lid 2 Rv heeft geleid (waarvan hij zelf overigens geen voorstander was): “Bij de uithuisplaatsing geldt het amendement al, aangezien dit een vervolg is op de ondertoezichtstelling.”

De al genoemde ratio van art. 810a lid 2 Rv speelt bij uithuisplaatsingen een nog grotere rol, aangezien een uithuisplaatsing als kindbeschermingsmaatregel nog dieper ingrijpt in de persoonlijke levenssfeer en het familie- en gezinsleven dan de enkele ondertoezichtstelling.

het ouderlijk gezag aangevoerd (art. 1:266, aanhef en onder a, BW). Indien een ondertoezichtstelling met uithuisplaatsing twee jaar of langer heeft geduurd, dient het verzoek tot verlenging vergezeld te gaan van een advies van de Raad voor de Kinderbescherming (art. 1:265j lid 3 BW). De achterliggende gedachte is dat het na zoveel tijd de vraag is, of nog perspectief bestaat op terugplaatsing.

2.6 Uit het voorgaande volgt dat het hof in dit geval had moeten beoordelen of het in alinea 1.8 geciteerde verzoek van de moeder (a) voldoende concreet en (b) terzake dienend was. Zo ja, dan had het hof dat verzoek moeten toewijzen, tenzij het hof (c) toewijzing van het verzoek strijdig achtte met het belang van de kinderen. Uit de eerste alinea van rov. 5.5 kan mijns inziens niet worden afgeleid dat – en hoe – het hof een en ander heeft beoordeeld. De overweging dat het hof zich “voldoende voorgelicht” acht, lijkt te zijn geënt op de algemene maatstaf voor toewijsbaarheid van een verzoek om een deskundigenbericht (art. 194 e.v. Rv). **Volgens de genoemde beschikking uit 2014 is die algemene maatstaf niet toereikend voor de afwijzing van een verzoek om nader onderzoek op grond van art. 810a lid 2 Rv. In zoverre geeft het oordeel van het hof blijk van een onjuiste rechtsopvatting; in ieder geval is dat oordeel in het licht van de geldende maatstaven onvoldoende gemotiveerd.**

... 2.9 Het hof overweegt verder dat de verlenging noodzakelijk is in het belang van de kinderen, met het oog op “de voor hen noodzakelijke rust, veiligheid, stabiliteit en voorspelbaarheid” (rov. 5.5) en “de continuïteit en de veiligheid in de dagelijkse verzorging en opvoeding van de kinderen” (rov. 5.6).... **In de loop van de procedure is de moeder echter geconfronteerd met de door de kinder-rechter en het hof onder-schreven opvatting van de GI, dat het verblijfsperspectief van de kinderen inmid-**

dels binnen de pleeggezinnen is komen te liggen. De meergenoemde ratio van art. 810a lid 2 Rv brengt dan mee dat de moeder, mits haar verzoek aan de Raad voor de Kinderbescherming niet of onvoldoende zijn behandeld, maar noodzakelijk is dat niet. Een voldoende concreet en terzake dienend verzoek om onderzoek zal in beginsel door de rechter moeten worden toegewezen, indien de toewijzing niet in strijd is met de belangen van het kind. Het tweede lid van art. 810a Rv regelt de mogelijkheid dat de rechter op verzoek van een ouder een deskundige benoemt. De voorwaarden komen overeen met die in het eerste lid, maar het tweede lid is beperkt tot zaken over ondertoezichtstelling van minderjarigen of over beëindiging van het ouderlijk gezag.

2.10 De slotsom is dat de klachten slagen en dat na verwijzing alsnog zal moeten worden beoordeeld of het op art. 810a Rv gebaseerde verzoek, met inachtneming van de in alinea 2.2 geciteerde maatstaven, toewijsbaar is.

3 Conclusie

De conclusie strekt tot vernietiging van de bestreden beschikking en tot verwijzing van de zaak naar een ander gerechtshof.’ (Als de Hoge Raad “de bestreden beschikking” vernietigt, gaat vervolgens een ander Hof de zaak over doen. Wij hebben nog nooit gehoord dat dat andere Hof dan niet de zienswijze van de Hoge Raad volgde.)

en HR:2018:1485 (19-10-2018) 2.28 Het eerste lid van art. 810a Rv bepaalt dat in zaken betreffende minderjarigen (met enkele, voor dit geval niet relevante uitzonderingen) de rechter pas op het verzoek beslist na de ouder, op diens verzoek, in de gelegenheid te hebben gesteld om een rapport van een niet door de rechter benoemde deskundige over te leggen. Hieraan stelt de wet twee voorwaarden: (i) dat het deskundigenrapport mede tot beslissing van de zaak kan leiden en (ii) dat het belang van het kind zich niet daartegen verzet. De eerste voorwaarde betekent in de praktijk dat het verzoek goed gemotiveerd moet zijn. In het verzoek zal

zo concreet mogelijk moeten worden aangegeven op welke punten het onderzoek door de deskundige(n) zich zou moeten richten. Het kan daarbij gaan om onderwerpen die in het rapport van de Raad voor de Kinderbescherming niet of onvoldoende zijn behandeld, maar noodzakelijk is dat niet. Een voldoende concreet en terzake dienend verzoek om onderzoek zal in beginsel door de rechter moeten worden toegewezen, indien de toewijzing niet in strijd is met de belangen van het kind. Het tweede lid van art. 810a Rv regelt de mogelijkheid dat de rechter op verzoek van een ouder een deskundige benoemt. De voorwaarden komen overeen met die in het eerste lid, maar het tweede lid is beperkt tot zaken over ondertoezichtstelling van minderjarigen of over beëindiging van het ouderlijk gezag.

ECLI:NL:GHSHE:2019:1088

Datum uitspraak 21-03-2019

GERECHTSHOF ‘s-HERTOGENBOSCH
de moeder,
advocaat: mr. M.S. Krol,
tegen **Stichting Jeugdbescherming Brabant,**

2 Het geding in hoger beroep

2.1 Bij beroepschrift van 29 november 2018 met producties, ingekomen ter griffie op diezelfde datum, heeft de moeder verzoekt voormelde beschikking te vernietigen en opnieuw rechtdoende het verzoek van de GI met betrekking tot de uithuisplaatsing af te wijzen en subsidiair een nader **onderzoek te gelasten op grond van artikel 810a Rv**, waarbij kan worden gekozen voor een NIFP-onderzoek.

2.2. ... 2.4. ... **3 De beoordeling** ... Subsidiair verzoekt de moeder om op grond van **artikel 810a lid 2 Rv** een deskundige te benoemen om via een contra-expertise onderzoek te doen naar de opvoedbehoefte van [minderjarige] en de opvoedvaardigheden van de moeder. →

→ Ook moet onderzocht worden of [minderjarige] een overplaatsing aankan en of een thuisplaatsing tot de mogelijkheden behoort. De moeder voert aan dat een dergelijk verzoek door de rechter in beginsel toegewezen moet worden en verwijst hiervoor naar jurisprudentie in dit kader.

3.7. De GI voert het volgende aan. De GI vraagt om bekrachtiging van de bestreden beschikking. ... **[minderjarige] is kennelijk tot eind januari 2019 niet naar school gegaan. Voor het schoolverzuim heeft [minderjarige] een taakstraf opgelegd gekregen.** Ook komt de benodigde hulpverlening opnieuw niet van de grond, terwijl het nodig is zicht te krijgen op de thuissituatie en de

moeder haar medewerking zou moeten verlenen aan een persoonlijkheidsonderzoek. De GI kan geen schriftelijke aanwijzing geven aan een volwassene om een persoonlijkheidsonderzoek af te laten nemen. ...

3.9.3. Het hof is evenals de rechtbank van oordeel dat voldaan is aan de gronden voor de uithuisplaatsing. **De voortdurende onbereikbaarheid van de moeder en [minderjarige] voor de hulpverlening en het gebrek aan medische schoolverzuim van [minderjarige] maken de uithuisplaatsing noodzakelijk in het belang van [minderjarige].** Overigens heeft de moeder in de periode dat

de procedure bij de rechtbank – tot twee keer toe – is aangehouden geen blijk gegeven de mogelijkheden te benutten om tot (bestendige) verbetering van de situatie te komen. De enkele, niet nader onderbouwde, stelling van de moeder dat de doelen niet zouden zijn gericht op het voorkomen van de uithuisplaatsing van [minderjarige] neemt het hof niet over. **De uithuisplaatsing is er immers op gericht om het ongeoorloofd schoolverzuim van [minderjarige] drastisch terug te brengen en ervoor te zorgen dat zij passende hulpverlening krijgt.**

... **Het verzoek van de moeder om een contra-expertise op grond van artikel 810a lid 2 Rv uit te laten voeren zal even-**

eens worden afgewezen, nu van een contra-expertise nog geen sprake kan zijn aangezien de moeder het noodzakelijk geachte persoonlijkheidsonderzoek tot op heden niet heeft laten afnemen. Het ligt op de weg van de moeder zich eerst te laten onderzoeken en haar opvoedvaardigheden te laten evalueren. Dit heeft zij tot op heden echter niet gedaan. Het hof zal tenslotte zijn beschikking uitvoerbaar bij voorraad verklaren zodat de uithuisplaatsing, in het belang van de minderjarige, kan worden uitgevoerd.

3.10. Het voorgaande leidt ertoe dat de bestreden beschikking, voor zover aan het oordeel van het hof onderworpen, dient te worden bekrachtigd en aangevuld.

het kan altijd nog gekker

Getergde vader roept tegen gezinsvoogd: God zal jullie straffen! De gezinsvoogd zegt te overwegen van deze bedreiging aangifte te doen.

“Moeder lijkt veel tijd en energie te steken in het opvragen van dossiers, indienen van verzoeken, en deze energie wordt dus niet gestoken in het zorg dragen voor een veilige opvoedomgeving voor Z.” Laat de gezinsvoogd dus maar niet merken dat u werkt of naar een zangkoor gaat, want deze energie wordt dus niet enzovoort!

Moeder wendt zich tot opvoedpoli i.v.m. driftaanvalen van ots-kind. Opvoedpoli maakt rapport en stuurt dit niet aan de moeder, alleen aan de gezinsvoogd. Als de moeder dit merkt verzoekt zij de opvoedpoli om het rapport. In de antwoordmail staat: kunnen jullie dit onderling regelen?

In stappenplannen van een GI: “X heeft syndroom van down en daarnaast is bekend dat X een ontwikkelings-

achterstand heeft op alle gebieden.” Daarnaast. Wat was down ook alweer?! ‘Heeft syndroom van down en daarnaast een ontwikkelingsachterstand’ komen wij vaker tegen in verzoekschriften verlenging ots. Heeft een gebroken been en kan daarnaast niet hoogspringen.

Uit verzoekschriften verlening ots: “Grootste risico op dit moment is verstoorde commu-

Zij had heel kort geschoren haar. Een moeder had in 2017 zo’n kapsel en een van haar twee dochtertjes wilde net als mamma. Dat mocht. Op het schoolplein viel onder ouders de term concentratiekamphoofdje. Een ouder deed een melding en VT ging er serieus op af.

Een vader krijgt een brief van een GI waarin staat dat men zich ernstige zorgen maakt over de ontwikkeling

nicatie tussen ouders waar Y door beïnvloed kan worden”. Kan worden, dat is het grootste risico. “Kan mogelijk een negatieve invloed ontstaan”. Je zou weer zeggen: niks aan de hand dus.

Op 29 juli 2018 was actrice Romana Vrede in het tv-programma Zomergasten.

verweer staat allerlei over gezinsleden van het pleegkind wat hij niet wil weten en niet mag weten, en wat ook niets te maken heeft met de handwijze van jeugdzorg, waar de klacht over ging.

Een kind met een psychiatrische stoornis krijgt op verzoek van de ouders twee dagen per week opvang. Na een poosje komt de vraag of zij niet meer opvang willen op een andere locatie. Als de ouders gaan kijken, blijkt het de bedoeling dat het kind vier dagen komt en bovendien blijft slapen. Dat willen de ouders in ieder geval niet, en dat zeggen zij dan ook. In het verslag van deze kennisgeving staat dat de ouders de problemen ontkennen en dat er overwogen moet worden of er niet een beschermingsmaatregel nodig is. (Advies: zo min mogelijk iets weigeren. Doe maar vaag. ‘We gaan daar eens over denken.’ Misschien hoort u nooit meer iets. Anders kan weigeren altijd nog.)

Een medewerker van Veilig Thuis zegt tegen een vader: wat ziet u er keurig uit, ik had mij u heel anders voorgesteld. De reactie dat dat een aanwijzing was dat zijn informatie heel kritisch bekeken moest worden, ging deze medewerker toch veel te ver.

In de vorige Nieuwsbrief van KOG staat hoogstwaarschijnlijk een fout. Wij schreven dat u pas gevolg hoeft te geven aan de uitspraak van de rechter als de deurwaarder u de beschikking heeft gebracht.

Maar mr Erkens heeft ons geschreven:

Dank voor de immer leeswaardige Nieuwsbrief KOG die ik weer mocht ontvangen. Ik reageer graag op het deurwaarders-/betekeningsverhaal dat erin staat. Dat is in de praktijk niet nieuw. En ik krijg als advocaat ook cliënten die met dit verhaal komen. Ik onderschrijf echter niet dat sprake is van een fout in de uitvoeringspraktijk.

De stelling is dat een machtiging uithuisplaatsing pas kan worden geëffectueerd als deze is betekend door de deurwaarder. Dit zou zijn bepaald in artikel 430, lid 3 Rv. Echter: in artikel 812, lid 1 Rv is hierop een uitzondering gemaakt: “Iedere beschikking betreffende de gezagsuitoefening over minderjarigen, de beschikkingen ingevolge (...) 265b, (...) boek 1 van het Burgerlijk Wetboek daaronder begrepen, geeft degene aan wie deze minderjarigen ingevolge de beschikking tijdelijk of blijvend worden toevertrouwd, van rechtswege het recht tot het aan hem doen afgeven van deze minderjarigen, zolang met

behulp van de sterke arm.”

Met andere woorden: ‘van rechtswege’ maakt dat betekening niet meer nodig is. Artikel 1:265b betreft de machtiging uithuisplaatsing.

Zoals ik aangaf is de gedachte niet nieuw. Rechtbank, Hof en dit jaar ook de Hoge Raad hebben al aangegeven dat artikel 812, lid 1 Rv met zich meebrengt dat artikel 420, lid 3 Rv niet van toepassing is. Zie de vindplaatsen ECLI:NL:RBDHA:2013:BZ7380, ECLI:NL:GHDHA:2016:3497 en ECLI:NL:HR:2018:917 (ECLI:NL:PHR:2018:617).

Ook omgangsbeschikkingen behoeven niet eerst te worden betekend, zie bv. ECLI:NL:HR:2013:901.

Als ik die discussie in de rechtbank aanga, sla ik in feite een modderfiguur als advocaat. Maar ook denk dat ik dat het een onjuist advies is aan ouders om met dit argument verzet te plegen als de politievervoering, van rechtswege het recht tot het aan hem doen afgeven van deze minderjarigen, zolang met

niet om betekening door de deurwaarder te eisen.

Met hartelijke groet
Marco Erkens
advocaat te Den Haag

Met een telefoontje is er al een openbaar gemaakte beslissing:

ECLI:NL:GHARL:2019:2344
Datum uitspraak 14-03-2019
2. Het geding in hoger beroep

...
5 De motivering van de beslissing
5.1 Alvorens de grieven inhoudelijk te beoordelen dient het hof eerst ambtshalve vast te stellen of de moeder ontvankelijk is in het door haar ingestelde hoger beroep. In dat kader dient het hof te toetsen of het hoger beroep tijdig, binnen de beroepstermijn is ingesteld. Gelet op artikel 358 lid 2 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (Rv) bedraagt de beroepstermijn voor de in de procedure verschenen belanghebbenden drie maanden, te rekenen vanaf de dag van de uitspraak. Vast staat dat de moeder in de procedure bij de rechtbank is verschenen.

5.2 Onder ‘de dag van de uitspraak’ wordt verstaan het moment waarop de beslissing openbaar wordt gemaakt. De dag van openbaarmaking bepaalt het moment waarop de beslissing haar werking verkrijgt en de termijn voor het hoger beroep daartegen aanvangt. De beschikking is de uitwerking van die beslissing maar zonder deze schriftelijke uitwerking kan er dus wel al een uitspraak zijn (MvT, Parl. Gesch. Herz. Rv. p. 403).

5.3 Uit het proces-verbaal van het verhandelde ter terecht-

zitting van de rechtbank op 31 juli 2018 - dat overigens op het voorblad abusievelijk is gedateerd 19 juli 2018 - blijkt onder meer dat aan het einde van die zitting door de rechtbank de behandeling is gesloten en is medegedeeld dat de rechters in raadkamer gaan overleggen en beslissen, zo spoedig mogelijk uitsluitel wordt gegeven, er snel duidelijkheid moet komen en dat in ieder geval voor 18 augustus 2018 de beschikking zal zijn ontvangen. Uit de stukken blijkt dat de rechtbank de beslissing op 31 juli 2018 telefonisch aan betrokkenen bekend heeft gemaakt. Ter zitting van het hof heeft de advocaat van de moeder desgevraagd bevestigd dat de telefonische mededeling toen inderdaad is gedaan. Naar het oordeel van het hof was hierdoor op 31 juli 2018 sprake van een openbaar gemaakte beslissing van de rechtbank en dus van een uitspraak in de zin van artikel 358 lid 2 Rv. De beroepstermijn is voor de moeder daarom op 31 juli 2018 gaan lopen en het onderhavige hoger beroep had dus uiterlijk op 31 oktober 2018 moeten zijn ingediend. Het beroepschrift van de moeder is echter eerst op 9 november 2018 ingediend en daarom is het hoger beroep te laat ingesteld.

Overzicht van professionals aan wie een openbaar gemaakte maatregel is opgelegd
https://skjeugd.nl/wp-content/uploads/2019/03/Overzicht-openbaar-gemaakte-maatregelen-v-29-03-2019.pdf

Dit is niet echt de plek ervoor, maar we kunnen het niet vaak genoeg herhalen:

een gezinsvoogd/gezinscoach/gezinsmanager is geen VOOGD.

Een voogd heeft het gezag over een kind, neemt de beslissingen, een gezinsvoogd “zorgt dat een de minderjarige en de met het gezag belaste ouders of ouder hulp en steun worden geboden opdat de concrete bedreigingen in de ontwikkeling van de minderjarige, bedoeld in artikel 255, vierde lid, binnen de duur van de ondertoezichtstelling worden weggenomen. De inspanningen van de gecertificeerde instelling zijn erop gericht de ouders of de ouder zoveel mogelijk de verantwoordelijkheid voor de verzorging en opvoeding van hun kinderen te laten dragen.” Daar kijkt u misschien van op: hulp en steun. En de gezinsvoogd moet zich dus alleen bemoeien met de bedreigingen die in de beschikking van de kinderrechter staan.

Wanneer gebruikt een professional de meldcode?

Een professional doorloopt de stappen van de meldcode als hij of zij vermoedens heeft van huiselijk geweld of kindermishandeling. Het gaat hierbij niet alleen om vermoedens van fysiek geweld, maar ook om vermoedens van psychisch of seksueel geweld en vermoedens van verwaarlozing.

Voor wie is het gebruik van de meldcode verplicht?

Het verplichte gebruik van een meldcode staat in de Wet verplichte meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling. De meldcode geldt voor professionals die werkzaam zijn in de sectoren:

- gezondheidszorg;
- onderwijs;
- kinderopvang;
- maatschappelijke ondersteuning;
- jeugdhulp;
- justitie.

Voor meer informatie zie de informatie vanuit de rijksoverheid: [Informatie over de nieuwe meldcode](#).

... Doel is dat meer (ernstige) casuïstiek bij Veilig Thuis wordt gemeld.”

De vraag is nu maar of de ernstige gevallen van VT hetzelfde zijn als die van u en mij.

Al vaker gehoord, en zeer recent weer uit de mond van medewerkers van VT: ruzie tussen ouders is voor VT geestelijke mishandeling. Ook als de kinderen er niet bij zijn. Zelfs als de kinderen helemaal niet thuis zijn. Want ze komen wel weer thuis en kinderen hebben daar een antenne voor. Zo lusten wij er nog wel een paar. GAAT U DUS NIET ZITTEN BABBELLEN! NERGENS, BIJ GEEN ENKELE INSTANTIE.

Leest u op [www.stichtingkog.info](#) nog maar eens het artikel van Marieke Sjerps in De Groene Amsterdammer in Nuttig om te weten (“U ziet

Kijkt u voor meer informatie over de sinds 1 januari 2019 verbeterde meldcode kindermishandeling op [www.rijksoverheid.nl](#)

dat u niet gek bent geworden, dit gebeurt echt”). Een citaat: **In Nederland** worden er van duizend kinderen jaarlijks 34 mishandeld, ongeveer vijftien overlijden er. Om die cijfers omlaag te krijgen, moeten huisartsen en spoedeisende-hulpdiensten standaard een vragenlijst over jonge patiënten invullen. Maar die levert bitter weinig op, blijkt uit onderzoek van Maartje Schouten die begin dit jaar promoveerde aan UMC Utrecht. Met de lijst wordt zelfs 98 procent van de kindermishandelingen niet gesignaleerd. Minstens zo verontrustend is dat maar liefst 92 procent van de ingevulde vragenlijsten tot onterechte verdenkingen leidt.

“Nieuwe KNMG-meldcode kindermishandeling en huiselijk geweld per 1 januari 2019 verplicht

De herziene KNMG-meldcode kindermishandeling en huiselijk geweld moet de alertheid op signalen van mishandeling en geweld vergroten. Vanaf heden is deze vernieuwde meldcode van kracht. Naast de meldcode is ook het te volgen KNMG-stappenplan bij vermoedens van kindermishandeling of huiselijk geweld aangepast.

... Het combineren van signalen en het acteren op een vermoeden van kindermishandeling en/of huiselijk geweld, blijft volgens Robinetta de Roode voor artsen een ingewikkelde en zeer precieze zaak. Terwijl geweld zich vaak blijkt te herhalen. “Alle inspanningen rondom de nieuwe meldcode zijn dus ook vooral daarop gericht. We willen de boodschap uit-

dragen: als je denkt aan kindermishandeling of huiselijk geweld, doe er dan wat mee zodat er hulp kan komen.” Dit voorjaar presenteerde de KNMG, in opdracht van het ministerie van VWS, al het afwegingskader met belangrijke professionele normen om te melden bij Veilig Thuis. De herziening van de KNMG-meldcode kindermishandeling en huiselijk geweld is mede hiervan een gevolg, maar kent nog meer verbeteringen...:

Partnerschap met Veilig Thuis

Cruciaal voor een goede werking van de meldcode is dat ook de werkwijze van Veilig Thuis verandert. En dat gebeurt ook, weet De Roode. “Veilig Thuis is er primair om de veiligheid te borgen. Veilig Thuis krijgt een belangrijke radarfunctie waardoor informatie uit de voorgeschiedenis en van de reeds betrokken professionals kan worden gekoppeld. Zij monitoren langduriger dan voorheen op veiligheidsvoorwaarden die zij stellen. Daarnaast hebben ze ook een rol in het vormgeven en het bewaken van de risico gestuurde en herstelgerichte zorg zo mogelijk in samenwerking met de professionele melder. Maar het veld moet die zorg leveren. Er komt een veiligheidsplan en de professionals rond een gezin moeten samenwerken. Het toezicht op het veiligheidsplan komt ofwel bij Veilig Thuis te liggen, ofwel bij iemand die met de zorg aan het gezin is belast. Dat kan een arts zijn, maar vaker is dat het wijkteam en heeft de arts een rol in de samenwerking onderling en met Veilig Thuis.

De bedoeling is dat er partnerschap ontstaat tussen Veilig Thuis, artsen en het gezin. Als iemand constateert dat het niet goed gaat, wordt er opnieuw actie ondernomen.”

De Roode hoopt dat de nieuwe meldcode ertoe leidt dat er eerder wordt ingegrepen als dat nodig is en dat die drie normen meer duidelijkheid geven over wat van de arts wordt verwacht. De Roode realiseert zich maar al te goed dat er meer nodig is dan alleen een nieuwe meldcode. “De aanpak van kindermishandeling en huiselijk geweld verdient voortdurend verbetering, zolang er slachtoffers zijn. De praktijk verandert natuurlijk niet alleen met een nieuw document. Het is een onderwerp dat voortdurend de aandacht nodig heeft, bijvoorbeeld door scholing en training. Het is belangrijk om kennis te hebben over hoe je mishandeling en geweld herkent en vaardigheden om te kunnen acteren op vermoedens. Je moet durven en kunnen praten met de mensen om wie het gaat; het taboe ervan af weten te halen. Een melding zal dan ook gewoner worden.” Probeer u toch maar te slapen vannacht.